

Θείο κάλεσμα για ιεραποστολή στην Αφρική.

Μοναχός Δαμασκηνός Γρηγοριάτης.

Στην παρούσα διήγηση θα αναφερθώ στον πιστό Χριστιανό μας Βασίλειο, δάσκαλο στο επάγγελμα και ψάλτη της εκκλησίας της Κοιμήσεως της Θεοτόκου στην Μπουζιουμπούρα.

Ο Βασίλειος είχε βαπτισθεί τον Μάιο του 2004. Από την πρώτη στιγμή επέδειξε ασυνήθιστο ζήλο για την εκκλησία μας. Ουδέποτε τις Κυριακές απουσίασε από τις Ακολουθίες μας. Ερχόταν μάλιστα μία ώρα νωρίτερα για να ανάψει τα καντήλια, να σκουπίσει τα προπύλαια της εκκλησίας και να σφουγγαρίσει, αν κάπου υπάρχουν σκουπιδάκια, να ετοιμάσει τα αναγκαία για τον ιερέα. Όποτε δεν είχε μαθήματα, ερχόταν μαζί μας να διαβάσουμε και να ψάλλουμε τον Εσπερινό. Τον έστελνα σε διάφορες δουλειές και πάντοτε μου έφερνε τις αποδείξεις και τα ρέστα.

Τον ρωτούσα: «Τι σκέπτεσαι να κάνεις στην ζωή σου;» «Θέλω να γίνω μοναχός», μου απαντούσε.

Σήμερα είναι μοναχός και υπηρετεί την εκκλησία μας με αγάπη, θυσιαστικό φρόνημα και αυταπάρνηση.

Τη νύκτα της 30ής Αυγούστου 2006, ενώ κοιμόταν, είδε ένα θαυμαστό όνειρο. Ιδού πώς το διηγείται ο ίδιος:

«Εγώ ο Βασίλειος αναφέρω στον πνευματικό μου πατέρα το όνειρο το οποίο είδα δύο φορές, στις 30 Αυγούστου και μία φορά πριν μία εβδομάδα.

»Στον ύπνο μου λοιπόν είδα ότι ήμουν μέσα σε ένα πολύ ωραίο λιβάδι, στο οποίο υπήρχαν πράσινα χόρτα και λουλούδια και στο μέσο υπήρχαν τρία δένδρα γεμάτα από πολύ καλούς καρπούς. Τέτοιοι καρποί δεν υπάρχουν στον κόσμο.

»Όταν πλησίασα να κόψω από αυτούς τους καρπούς, από αυτή την κατεύθυνση ήλθε μία φωνή από άνδρα, τον οποίον δεν είδα, που μου έλεγε: “Βασίλειε, Βασίλειε...” Εγώ ξαφνιάστηκα και από τον φόβο μου ήμουν έτοιμος να φύγω τρέχοντας. Έλεγα τότε μέσα μου την ευχή: “Κύριε Ιησού Χριστέ, βοήθησέ με”.

»Η φωνή συνέχισε να μου λέει τα εξής: “Βλέπεις καλά αυτό το λιβάδι και τα τρία δένδρα που είναι στο μέσο γεμάτα με καρπούς; Είναι οι καρποί του ιεραποστολικού έργου των εργατών της Εκκλησίας μου εδώ στην Αφρική. Πήγαινε και εσύ κοντά τους να τους βοηθήσεις. Δεν βλέπεις πόσο κοπιάζουν;”

»Αυτή τη φωνή την άκουσα τέσσερις φορές.

»Εγώ απάντησα στη φωνή: “Κύριε, δεν μπορώ να βοηθήσω”, αλλά η φωνή επέμενε να μου λέγει πάλι τα ίδια λόγια: “Με τη δύναμη του φιλόανθρωπου Θεού θα μπορέσεις να τους βοηθήσεις. Έχουν κουραστεί και ζητούν τη βοήθεια σου”.

»Εγώ εξεπλάγην πολύ κι ένας φόβος πέρασε από όλο μου το σώμα. Άρχισα να λέω την ευχή: “Κύριε Ιησού Χριστέ και Κυρία Θεοτόκε Μαρία, βοηθήστε με”. Μετά πάλι αποκοιμήθηκα. Πάλι είδα το ίδιο όνειρο ότι βρισκόμουν σε αυτό το ωραίο λιβάδι και άκουσα πάλι την ίδια προστακτική φωνή: “Βασίλειε, Βασίλειε. Έλα να βοηθήσεις το έργο εδώ στην Αφρική. Γιατί φοβάσαι, ενώ θα έπρεπε να χαίρεσαι, διότι είναι έργο

αγάπης για τη σωτηρία του κόσμου. Σου το λέω για τρίτη φορά. Την πρώτη φορά δεν έκανες υπακοή να πας να τους βοηθήσεις. Πήγαινε να τους πεις αυτά τα λόγια μου και μην κρύψεις όσα σου είπα, ούτε να φοβηθείς. Κι εγώ θα σου δώσω δύναμη να μιλήσεις μαζί τους”.

»Εγώ και πάλι τρόμαξα μέσα στον ύπνο μου και είπα την προσευχή: “Κύριε Ιησού Χριστέ, ελέησόν με και βοήθησέ με”.

»Αυτή τη μαρτυρία την ανέφερα στον πνευματικό μου πατέρα, ο οποίος μου είπε ότι το όνειρο είναι από τον Θεό και ότι με καλεί να βοηθήσω στο ιεραποστολικό έργο της Ορθοδόξου Εκκλησίας στην Αφρική.».

Μοναχός Δαμασκηνός Γρηγοριάτης.

Πηγή : <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>